

XXVI.

Forflag til Lov

om

Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel.

(Indbragt i Landstthinget den 8de Oktober 1886 af den 4de Landstthingsmand for II. Kredz [Schlegel].)

§ 1.

Den, der har været underkastet Varetægtsfængsel og derefter frifindes eller løslades, uden at Sagen forfølges til Dom, har Ret til en passende Erstatning af Statskassen for den Lidelse og det Formuestab, der er tilføiet ham ved Frihedsberøvelsen, naar det er godtgjort, at han ikke har begaaet den ham paasigtede Gjerning, eller naar den mod ham reiste Mistanke er ganske fjernet.

§ 2.

Den ommeldte Ret til Erstatning bortfalder, naar den Paagjældende selv ved sit Forhold har givet Anledning til Fængslingen.

§ 3.

Fordringen paa Erstatning for Formuestabet tilkommer efter den Paagjældendes Død hans Egtfælle og Livsarvinger.

§ 4.

Fordringen maa fremsættes for den Underret, der behandler eller har behandlet Sagen. Fremsættes Begjæringen, inden Sagen er sluttet, afgjøres Erstatningsfordringen ved Frifindelsesdommen eller ved den Kjendelse, hvorved Sagen sluttet, dog at der i sidste Fald skal gives Overøvrigheden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) Underretning om Sagen, for at denne om fornødent kan lade møde, medens i første Fald Statskassens Ladv varetages af den bestillede Aktor. Men er Erstatningsfordringen ikke til den Tid moden til Paakjendelse, ligesom naar den først fremsættes senere, bliver den at afgjøre under en for den nævnte Underret anlagt særlig Sag, der uden Hensyn til den forlangte Erstatnings Størrelse behandles efter de i Frd. 6te August 1824 foreskrevne Regler, dog uden Forligsprøve og uden Brug af Stempelpapir eller Erlæggelse af Retsgebyr, og til hvilken Overøvrigheden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) bliver at indstævne, for at denne om fornødent kan lade møde paa Statskassens Vegne. Hvis Omstændighederne tale for det, kan der efter Paagjældendes Anmodning paa det Offentliges Beføstning bestilles ham en Sagfører til at varetage hans Ladv.